

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobců: a) F. S.
b) L. S.

proti
žalovanému: **Městský úřad Boskovice**
sídlem náměstí 9. května 2, 680 11 Boskovice

v řízení o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného v řízení o žádosti žalobců o prodloužení termínu k dokončení stavby doručené žalovanému dne 26. 11. 2020

takto:

- I. Žalovaný musí vydat rozhodnutí o žádosti žalobců o prodloužení termínu k dokončení stavby ze dne 26. 11. 2020, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit každému z žalobců jako náhradu nákladů řízení částku 2 000 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci zaslali Městskému úřadu Boskovice jako stavebnímu úřadu (dále též „žalovaný“) žádost ze dne 26. 11. 2020 nazvanou „Žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení“ (šlo o společné povolení k rekonstrukci střechy RD J. č. p. X ze dne 9. 4. 2020, dále též „stavební povolení“). Na ni žalovaný reagoval sdělením ze dne 10. 12. 2020, v němž uvedl, že stavba byla zahájena ve lhůtě dvou let od nabytí právní moci stavebního povolení a toto povolení tak nepozbylo platnosti. Podle žalobců však měl jejich žádost posoudit podle obsahu - ve skutečnosti se jim nejednalo o platnost stavebního povolení, ale o prodloužení termínu k dokončení stavby, který v něm byl stanoven. Žalobci žádali o uplatnění opatření proti nečinnosti Krajský úřad Jihomoravského kraje jako nadřízený orgán žalovaného, avšak neúspěšně. Proto brojí proti nečinnosti žalovaného u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 1. 11. 2022 a doplněnou dne 15. 12. 2021.

II. Řízení před krajským soudem

2. Žalovaný zaslal krajskému soudu kopii správního spisu (originál neměl aktuálně k dispozici) a sdělil, že z žádosti žalobců bylo patrné, čeho se týká, proto svůj postup považuje za správný.
3. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala a věc bylo možno rozhodnout na základě správního spisu.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba je důvodná.

Skutková zjištění

5. Ze správního spisu vyplynulo, že žalovaný vydal dne 9. 4. 2020 pod č. j. DMBO 7242/2020 rozhodnutí, kterým schválil stavební záměr na stavbu nazvanou „*Rekonstrukce střechy RD J. č. p. X na pozemku st. p. X (zastavěná plocha a nádvoří) v k. ú. Jabloňany*“. Dne 26. 11. 2020 podali žalobci u žalovaného výše uvedenou žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení podle § 115 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný jim zaslal sdělení ze dne 10. 12. 2020, čj. DMBO 24767/2020, že předmětná stavba byla zahájena dne 3. 6. 2020, přičemž stavební povolení s odkazem na § 115 odst. 4 stavebního zákona nepozbylo platnosti.
6. Dne 29. 12. 2020 učinili žalobci u nadřízeného správního orgánu, Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále též „krajský úřad“) podání, jímž žádali poskytnutí ochrany před nečinností spočívající v tom, že žalovaný řádně nereagoval na uvedenou žádost. Dne 6. 1. 2021 vyzval krajský úřad žalovaného k zaslání stanoviska k podání žalobců ze dne 29. 12. 2020 včetně podkladů ve lhůtě do 7 dnů od obdržení tohoto pokynu. Dne 25. 1. 2021 učinil krajský úřad opakovanou výzvu žalovanému s tím, že téhož dne mu požadované stanovisko žalovaného došlo včetně podkladů. Zároveň téhož dne podali žalobci první žalobu na nečinnost v této věci. Tu musel Krajský soud v Brně odmítnout, protože žalobci v době podání žaloby ještě nevyčerpali bezvýsledně prostředky ochrany proti nečinnosti v řízení

před správními orgány (usnesení krajského soudu ze dne 12. 2. 2021, čj. 30 A 7/2021 - 29, potvrzeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2021, čj. 5 As 46/2021 - 33). Dne 28. 1. 2021 nicméně Krajský úřad Jihomoravského kraje vydal sdělení (pod č. j. JMK 14612/20221), jímž nevyhověl návrhu žalobců na vydání opatření proti nečinnosti žalovaného, neboť pro to neshledal důvod. Podaná žádost podle něj neobsahovala žádnou zmínku o změně termínu k dokončení stavby, proto ji žalovaný podle krajského úřadu posoudil správně.

7. S ohledem na mimořádnou procesní aktivitu žalobců obsahuje správní spis řadu dalších podání a úkonů, ty však nejsou pro posouzení věci podstatné.

Právní posouzení

8. Podle § 37 odst. 1 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se podání „posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno“. Je třeba mít na paměti, že „adresáti veřejných subjektivních práv a povinností v oblasti veřejné správy jsou v převážné většině právní laici, na nichž nelze vyžadovat, aby své žádosti formulovali zcela pregnantně a pojmenovávali věci přesnými zákonnými termíny, případně dokonce citovali v žádostech přesná zákonná ustanovení“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2008, čj. 1 As 30/2008 - 49, č. 1746/2009 Sb. NSS). Smyslem § 37 odst. 1 „je přinutit správní orgány k tomu, aby podání účastníků nehodnotily jen podle formálních kritérií nebo formálního označení, ale aby zkoumaly skutečný obsah podání, tj. co účastník řízení požaduje. ... Vyvstanou-li správnímu orgánu pochybnosti o obsahu nebo účelu podání, musí podatele vyzvat k odstranění vad podání“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, čj. 4 As 141/2013 - 28).
9. Krajský soud zhodnotil podání žalobců ze dne 26. 11. 2020 a dospěl k názoru, že jeho obsah je zcela zjevně v rozporu s tím, jak jej žalobci nazvali. Podle názvu se má jednat o „žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení“. Avšak z textu je zřejmé, že žalobci pojem „platnost stavebního povolení“ chápou chybně. Definovali jej totiž v žádosti výslovně takto: „Dle vydaného rozhodnutí čj. DMBO 7242/2020 ze dne 9. 4. 2020 je schváleno dokončení stavby do 31. 12. 2020“. Následně žádají o prodloužení takto definované „platnosti stavebního povolení“ a vysvětlují, že tak činí proto, že stavební úřad výzvou doručenou jim dne 12. 6. 2020 práce na této stavbě zastavil (ze spisu vyplývá, že tak stavební úřad učinil kvůli podezření, že se stavebníci odchýlili od schválené projektové dokumentace). Z obsahu žádosti je tak podle soudu zcela patrné, o co žalobcům šlo - kvůli úřednímu zastavení prací na stavbě se obávali, že ji nestihnou dokončit v termínu stanoveném ve stavebním povolení. Tento termín považovali za závazný a vynutitelný (srov. k tomu rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 4. 2006, čj. 15 Ca 99/2005 - 34, č. 1298/2007 Sb. NSS), proto požádali o jeho prodloužení.
10. Žalovaný posoudil žádost příliš formalisticky. Již jen z jejího samotného obsahu je zcela zřejmé, o co žalobcům šlo a že ji pouze chybně nazvali. Ještě jasnější je to pak při zvážení celkového kontextu, který musel být žalovanému jakožto stavebnímu úřadu taktéž znám. Termín dokončení stavby do 31. 12. 2020 stanovil stavební úřad v podmínce č. 5 stavebního povolení. Učinil tak na základě § 18c odst. 2 písm. c) vyhlášky ministerstva pro místní rozvoj č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu. Citované ustanovení upravuje náležitosti stavebního povolení, a to na základě zmocnění obsaženého v § 115 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

11. Jak měl tedy stavební úřad k žádosti žalobců přistoupit? Možnosti se nabízely dvě. Za prvé, změnou stavby před dokončením se podle § 2 odst. 6 stavebního zákona rozumí mj. „*změna v provádění stavby oproti jejímu povolení*“. Postup schválení takové změny upravuje stavební zákon v § 118, stavební úřad tedy mohl postupovat podle tohoto ustanovení. Nebo mohl žádost žalobců pojmout jako žádost o nové rozhodnutí, jímž se má změnit lhůta ke splnění povinnosti podle § 101 písm. c) správního řádu. Obě varianty by podle názoru krajského soudu byly přípustné. Správnější se nicméně jeví varianta první, neboť zvláštní právní úprava by měla mít přednost před obecnou (obdobně ve vztahu k předchozímu stavebnímu zákonu srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 4. 2006, čj. 15 Ca 220/2004 - 45, č. 1156/2007 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, čj. 6 As 66/2007 - 94, ve vztahu k nyní účinnému stavebnímu zákonu, byť pouze okrajově, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2018, čj. 1 Afs 167/2018 - 62). Každopádně byl ale žalovaný povinen na žádost procesně reagovat a vyřídit ji, neboť v obou případech by podáním žalobců bylo zahájeno správní řízení na žádost.
12. Krajskému soudu tak nezbývá než uzavřít, že žádost žalobců nelze považovat za vyřízenou vyrozuměním žalovaného ze dne 10. 12. 2020, čj. DMB0 24767/2020. Žalobci svou žádostí zahájili správní řízení a toto řízení nebylo dosud ukončeno. Žalovaný je tudíž nečinný a ani žádost nadřízenému orgánu k odstranění této nečinnosti nevedla. Proto krajský soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému, aby do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku vydal rozhodnutí o žádosti žalobců o prodloužení termínu k dokončení stavby ze dne 26. 11. 2020. Krajský soud samozřejmě nepředepisuje žalovanému, jakým způsobem má o žádosti rozhodnout - to v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu ani není možné.

IV. Náklady řízení

13. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Strana žalující měla ve věci plný úspěch, proto má vůči straně žalované právo na náhradu nákladů, které v řízení před soudem účelně vynaložila. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč za každého z žalobců. Žalobci nebyli v řízení zastoupeni advokátem a ani žádné jiné náklady soudního řízení ve svých podáních neuplatnili. Celkem má strana žalovaná uhradit každému ze žalobců částku 2 000 Kč, k čemuž jí soud stanovil lhůtu jednoho měsíce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. 5. 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu